

LO TEATRO CATALA

PERIÓDICH INDEPENDENT

DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS

Destinat principalment á fomentar lo progrés é interessos
de'l Teatro de Catalunya

Preus per subscripció

En Barcelona. 1'00 Pta. trimestre.
Fora... 1'50 » »
Artistas extranjers, 25 Ptas. l' any,

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN DIPUTACIÓN, 125, 2.º, 3.º

Sucursal para cartas y avisos, en l'Arxiu
de D. J. Gelabert: Unió, 5, 3.º 2.ª

Preus de cada número

Número corrent. . . 10 céntims
Id. atrassat. . . 15 »

Certamen festiu literari

Composicions rebudas.—Nú. n. 16.—PLANYS D' UN FUMADOR. Lema: *Voldria fumar per cert ab la preciosa boquilla de 'l senyor don Juli Vert.*

Nú. n. 17.—DELICIAS DE 'L FUMAR. Lema: *Fumó es la vida. Fumem, fumem.*

Nú. n. 18.—LAS DELICIAS DE 'L FUMAR. Lema: *¡Alabadas sigan!*

Nú. n. 19.—SERENATA. Lema: *Do, re, mi, fa, sol.*

Nú. n. 20.—LAS GLORIAS DE 'L RAPÉ. Lema: *¡Atxim!*

Nú. n. 21.—IMPRESIONES D' UN AUTOR EN DIA D' ESTRENO. Lema: *Un éxit colossal.*

S' admeten composicions fins á 'l dia 27 de 'l present mes.

Barcelona 2 Novembre 1892

Lo Director de Lo TEATRO CATALA. *Mariano Escriu.*

—Lo President de 'l Jurat. *Felip Ferrer.*

CRISTÓFOL COLÓN

V.

Las esperansas de Colón anaban á tornarse realitats. Lo crit de terra! va ressonar en la *Pinta*. A poch va destacar-se una isla ahont prompte van desembarcar, clavanthi nostre héroe 'l pendó de Castella y posanthi per nom *San Salvador*.

Colón y 'ls seus van ser rebuts molt bé pe 'ls pobladors. No va tardarse en descubrir noves islas, entre ellas la Espanyola y Cuba, ahont va deixar una part de 'ls seus, embarcantse de nou. En lo riu Gracia va trobá 'ls Pinzon agabellant l' or y fent excessos que 'l disgustaren; mes impacient y desitjós de fer saber lo descubrimient, va resoldrer tornar, emprenent lo viatge en 11 de Janer de 1493.

La travessia va ferse en la *Niña* ab molt mal temps, y tenint desarbolat lo barco va anar á parar á las Azores, sens ni poguerlo reparar per no caurer tots presos en mans de 'l Gobernador.

Lluytant sempre contra 'l temporal, casi ja sense esperansas, van trobarse en lo Tajo ahont trobaren

un consol en mitj de tantas contrarietats. Lo Rey de Portugal rebé á Colón colmantlo d' obsequis y donantli medis pera que prosseguís son viatge fins á Palos, en quin punt entraba en 15 de Mars en mitj d' un gran entusiasme y ahont també feren poch després sa entrada los germans Pinzon ab sa carabela *Pinta*, sens haver realisat son plan d'arriba á Espanya primer que Colón.

Informats los Reys Católics de la arribada de la expedició per cartas de 'l Almirant, l' esperaban á Barcelona. Allí van acudir moltes families de la noblesa espanyola y Colón va fer una magestuosa y triunfal entrada, precedit de 'ls indios y portant plantas desconegudas y pedras preciosas, com mostra de lo que havian vist en los paissos descuberts.

La presentació de Colón montat en son caball de 'l rey y escoltat per numerosa cabalgata de nobles y cortesans, va atreuer totas las miradas sobre ell á qui 's consideraba com inspirat de Déu per alsar lo vel de 'l Océa.

Desseguida van enviarse á totas las corts d' Europa missatjers de tan fausta nova y 'l nom triunfant de Colón va agegantarse, adquirint celebritat jamay lograda. No va descuydarse Colón per sa part de noticiarho á 'l seu pare, suplicantli que li enviés son germá, á qui volia endurse'n en son nou viatge que anaba á emprendre investit en lo crech de Virey de las Indias y Capitá General de la esquadra y portant además lo sello real ab amplias facultats d' usarlo, segons pacte fet ja d' avans ab los Reys Católics.

Aquet segon viatge va ser combatut pe'ls envejosos de la gloria de Colón. Entre aquestos figuraba don Joan Fonseca, enemich de Colón; pero aquet ab sa energia va salvar tots los inconvenients, y un cop llesta la flota composta de catorze carabelas, va empendrer son viatge, acompanyantlo son germá, fra Marchena, América Vespucio y setceas homes, entre 'ls que se'n hi havian ficat molts sense autorisació.

Aixó era en Setembre, y á 'ls dos mesos ja 's trobaba en la Espanyola pera socórrer y revistar á 'l destacament; quedant sorprés de no trobar ni un espanyol viu. Tots havian sigut victimas de la cenducta observada robant y atropellant á 'ls infelissos moradors de 'l pais.

Colón caigué malalt, restablíntse quant arribá 'l seu germá; y aprofitant la postració de 'l ilustre na-

vegant, sos contraris van dirigir-se a Espanya pera tatarlo devant de 'ls Reis de traïdor y despota, y procurant demostrar que 'l descobriment degut a ell sols portaria gastos y perjudicis a la patria.

A conseqüència d' això, 'ls Reis van nomenar a Agudà, conferintli 'l càrrech d' Intendent pera averiguar los fets denunciats.

Resultat de tal complot, fou la retorn de Colón a qui Agudà a 'l arribar formà procés, inferintli tota classe d' afronts.

A 'l poch temps Colón y 'l pare Marchena tingueren una conferencia ab la bondalosa Reyna Isabel, que plena nent convensuda de la falsa acusació contra l' héroe genovés, li encarregaba que realisés un altre viatge pera completar sa obra descubridora.

També la enveja volia frustrar aqueixa expedició, haventla retardada la mort de 'l príncep D. Joan que va ser causa de que 's posés malalta la Reyna. Per fi a últims de Maig de 1498 va surtir ab una flota, de San Lucar de Barrañeda.

Los enemichs de Colón, 'sent ell fora treballaban en contra seva y van lograr que, en vista de 'l estat d' insubordinació de la gent que hi havia en lo nou Món, nomenés la Reyna gefe d' una esquadra a don Francisco Bobadilla que 's dirigí a Amèrica, y un cop allí, y després de fer pregonar sos superiors poders, va manar pèndrer a Colón incomunicantlo, com també a 'ls seus germans, apoderantse de tot lo que li pertencí, fins de 'l seu lliet.

Pres y encadenat aixís, va tornar Colón a Espanya ab sos germans, y si be la Reyna Isabel va oferir que li restituiria tots los honors, sense 'ls recursos d' alguns allegats casi s' hauria mort de fam.

Estrenos Catalans

NOVEDATS. — *La taberna de 'l Ninot*, parodia de *L' ànima morta*, per D. ENRICH MORAGAS.

Ab aquesta nova producció satírica ha probat son autor la facilitat ab que sab posar de relleu las situacions principals d' una obra seria que 's presta a ser parodiada; perque *La taberna de 'l Ninot* té molt bona sombra y gracia cómica, presentant un animat quadro popular ab gent de classe baixa, en lo que descollan los efectes de las millors escenas de la tragedia de don Angel Guimerà.

Lo senyor Moragas ha versificat la parodia ab molta naturalitat (de vegadas ab massa) y ha sabut combinar una trama que permet donar vida a *La taberna de 'l Ninot*, que sense aquesta circumstancia podria ser pesada per sa molta duració.

Los principals personatjes son pinxos y gent de fràbica, que, com acabem de dir, están ben presentats y en qual interpretació 's van distingir la senyora Ferrer y 'ls senyors Oliva, Daroqui, Odena, Pigrau y Montero, bastant ben secundats per altres actors.

Tots los intérpretes y 'l autor fóren cridats a las taules.—P.

Revista teatral

TEATRO LÍRICH.—*Societat Catalana de Concerts*. (*)

Per la demostració de nostre asert direm que després d' un preludi gallego, una *anbada* (y no *albada* com diu lo programa) oriental, un *aplech* flamenco y una *pregaria* sense color, lo Mtre Pedrell nos donà un últim número (*la festa*) en lo qual posantse un mocador nuat a 'l cap, la faixa ampla enrotllada a la cintura, la pantorrilla a 'l descobert y sense ulleras per fer mes cara de *baturro*, se 'ns

(*) Vejis lo número passat.

arrenca ab una jota aragonesa que fins la lletra se hi pot posar de

La virgen del Pilar dice
que no quiere ser francesa,
que quiere ser capitana
de la tropa aragonesa.

Sr. Pedrell, créguim a mi, L' ofici de crítich y 'l paper de compositor son incompatibles en lo fondo, y sobre tot pera vosté que té un cúmulo de pretensions que 'l fa créure 'l primer sabi en música, y lo que potser será un teórich de punta; pero per lo que toca a ensopegar una pessa fill meu, li dich ab tot lo sentiment de la meua ànima... nó re-ulta! Y no es que ho digui tan sols jo, sino 'l públich curiós, aficionat y competent que va calificar las sevas escenas sinfónicas com una burla incomprensible, mentres que jo dintre la meua insuficiencia las crech fillas tan sols d' una... *equivocació* y... prou per avuy. Que per molts anys pugui disfrutar las mil pessetas ab que l' ha preniat la Societat Catalana de Concerts, y sobre tot... bona sort per la seva trilogia *Los Pirineus*.

Y anem a entrar de plé en los verdaders concerts, en los *cossos grans*.

La silueta colossal de 'l indiscutible Beethoven se 'ns vá aparéixer en la seva sexta sinfonia, coneguda per *Sinfonia Pastoral*. No es aquet lloch ni ocasió de fer *fantasias explicativas* respecte aquesta pessa, perque tenim por de caure en vulgaritats imperdonables tractantse d' una sinfonia que tot lo mon ha reconegut com *il capo lavoro* creat per la figura mes gran qu' ha brillat dintre lo classicisme musical *Lo allegro ma non troppo* va resultar un *allegro* a secas y 'l mestre Nicolau 's va descuydar per lo vist de que la partitura marca *ma non troppo*. Alegre ja ho ha de ser; pero no tant.

L' *Andante*, al contrari, va resultar ensopit per la massa lentitut de 'l temps, que semblaba *adagio*. A pesar de tot, va ser apaulit y totho n desitja sentir de nou aquesta *Pastoral*, sobre tot ab una mica mes de colorido y justesa en los temps de que 's compon.

Lo quadro segon de 'l primer acte de la llegenda sagrada *Parsifal*, de Wagner, es d' un efecte portentós. Lo misticisme que tot ella respira, la solemnitat de la marxa y entrada de 'ls cavallers acompanyada per lo sonido llunyà de las graves campanas, la frase esgarrifosa y dolorida que sembra talment la queixa d' un agut sofriment y 'ns recorda la oberta ferida d' aquell Amfortas que perdé la sagrada llansa a 'l pèrdrer sa castedat, tot está tractat de un modo tan magistral y sublim, que l' ànim queda arrobat y suspès y sembra respirar lo sagrat flayre que 's desprén de la llegendaria montanya ahont se aixeca lo castell de Montsalvat. Lo públich en massa va aplaudir com se mereix aquesta pessa, qual interpretació, si be no del tot justa, va resultar lo més aproximada possible.

La *chevanchée des Valkyries*, es un fragment imitativu d' una veritat sorprenent y qu' obtingué un éxit ruidós.

De Mendelssohn vam sentir molt ben interpretada la *Gruta de Fingal* que tingué de repetir-se en las dos audicions que de ella van donar.

La marxa fúnebre per l' última escena d' Hamlet y 'ls dos fragments de la *Damnation de Faust* (a) *Valse de Silphes* (b) *Marche hongroise*, de Berlioz, van arrebatat a 'l públich que feu *bisar* plé d' entusiasme los fragments de 'l gran crítich é instrumentista a la vegada. La *Marche hongroise*, massa lenta, sobre tot a 'l final.

Grieg lo célebre compositor *escandinavo*, alcansà un llegitim y ruidós triufo ab las sevas melódias elegiacas *Plaines de l' ame Le dernier printemps* y sobre tot ab las sevas caracteristicas *Danzas Noruegas* que van ser molt ben interpretadas per la orquesta. Iomateix que la *Danze persanne* de Guiraud y la surtida del sol de *Le Désert*, de David.—BEN.

CALVO-VICO.—*El convidado de piedra* primer y *Don Juan Tenorio* y *El nuevo Teuorio* després han donat ocasió á la companyia pera probar los desitjos que té de complaure á 'l públich.

Lo senyor Nieto en la part de *D. Juan* ha estat acertat y natural, fentse aplaudir, especialment en la obra de Zorrilla. També estigueren bé en sos papers las senyoras Pérez y Calvet, com igualment los senyors Molgosa, Capdevila, Casals y Carnicero á 'ls que 'l demés personal va secundar regularment.

El convidado de piedra va ser exornat ab balls. ¿Qui va escullir los vestits de las bailarinas? ¿No sab que 'l acció se suposa en lo sigle XVI? Donchs ¿per qué en algun ball van posarlos trajos d' época posterior?

TEATRO PRINCIPAL (Gracia).—Lo diumenge últim obri sas portas ab una companyia dramática, baix la direcció de 'ls primers actors senyors Martinez y Serrano.

Pera la funció inaugural es uiliren la bonica comedia en cinch actes titulada, *Militares y paisanos*, la qual tingué un desempenyo molt cuydat.

En altrás funcions ne parlarem mes detalladament.

L' or

Senyor Director de Lo TEATRO CATALA: mil perdons per mon atreviment de endressarli las presents ratllas. Pero he vist (jo sóch constant llegidor de son setmanari) que no hi ha uniformitat de parers entre 'ls senyors Mostassa, Carril, Cerilla y Juli Vert per' apreciar las conseqüencias de la possessió de 'l or. Perque suposo que en aquesta polémica no's discuteix lo valor material d'aquest metall que tothom disitja y per ell s'afanya, sino la forsa que exerceix sobre las demás que forman y constitueixen nostra mané'a de ser, sentir y pensar.

He de confessar que estich conforme ab los senyors Mostassa y Carril á'l rebátrer las teorías cressonianas de 'n Juli Vert, ja que son en mon pobre concepte, insostenibles.

Lo senyor Juli cantant las excelencias de 'l or diu que á ell se deuen los suntuosos palaus de la industria y l'art, las locomotoras que á'l passar (ja passan) las fronteras han de couvertir lo món en una sola familia ó germandat; los colossals vapors, pobles ambulants que surcan la mar etc. etc. etc... Tot aixó es 'l or, senyor de mar y terra.

Tot aixó no té gens ni mica de veritat. L'inventor de la forsa locomóvil aplicada á 'ls vapors (no sé com se deya), segur no tenia la centava part de lo que té en Rostchild que no ha inventat res.

L'inventor de 'l ferrocarril que tants millons y millons val y dona, segur també estich no contaba ab la millonéssima part de lo que té 'l marqués de Comillas que tampoch ha inventat res. A l'inventor de 'l parallams (ó pararrayos com se sol dir) Franklin, ningú li ha sapigut ni una casa á 'l Ensanxe ni una torreta á san Gervasi ó Bonanova, ni en lloch. Tots aquestos no tenian or; á tenirlo, potser no omplirian sos noms las inmortals planas de la historia de 'l progrés.

Lo que fá 'l or, es desviar la idea cardinal, la idea mare á que tendeixen tots los actes de 'l progrés y la civilisació; es ferla repulsiva á la vista d'aquell que or no té.

Lo progrés en totas sas múltiples manifestacions esparrama sas excelencias per tot lo món, las universalisa, barrant per complert y en absolut los privilejis de classes; pero ve 'l or y ab idees mesquinas, miserables y egoístas baix lo punt de vista social y humanitari, bastardeja la purissima é immaculada obra de 'l progrés.

O sino, vaji 'l senyor Vert á una estació qualsevulga de ferrocarril y allí veurá com 'l or encaixona carn humana consentint que á 'l estiu se liquidi y á 'l ivern se solidifiqui, mentres altres amparats ab los beneficis universalisadors de 'l progrés y ab la possessió de 'l or, tenen magnífichs vagons orejats en l'estació calurosa y resguardats de 'l vent, aigua y nèu en la invern.

Ja véu, donchs, lo senyor Juli com 'l or aquí serveix per malejar una idea gran, miraculosa.

Traslademnos ara á la cuberta d'un vapor, d'un poble ambulat que á llunyas terras va. Baixem á los cambras. Admirarem en una la magnificencia, 'l luxe, la ostentació, la riquesa, fins lo despilfarro, quant en altrás hi trobarem á faltar fins lo més necessari, lo indispensable, qu' es 'l ayre per respirar. Y aquesta diferencia és deguda á la idea de 'l progrés? No: fou 'l or que c'amant ab veu d'usurer enganyat, volgué afejr á la idea regeneradora de 'l esperit de 'l sigle XIX las rancias, caducas y antihumanitarias de la edat mitja. Si á la vista de camarots y vagons de tercera 'l senyor Vert no maleix las fatals conseqüencias de 'l or, casi diria que no té cor, y per lo tant no té sentiments.

Anem ara á un altre ordre de consideracions.

Diu lo senyor Juli: «'l or es l'amo de mar y terra,» y no es veritat. Digui á 'l senyor Rostchild ab tots sos millons que vaji de Fransa á Inglaterra traspasant lo pas de Calais y de segur que no 's mou de de son palacio. Lo que farà será buscar á qui no tingui or, per' donarnhi en recompensa de treballs que ell es incapás de ferlos.

L'or emboteix l'intel·ligencia y 'ls sentits; embarduna 'l cor blindantlo de tal modo, qu' es insensíble á tot lo que no respongui á 'l càlcul aritmètic. L'or serveix per' fer de 'l home tonto més tonto encara, ja que sols sent á 'l seu entorn lo remor de moscas aduladoras que 'l engreheixen creyent ser lo que no és. L'or serveix per transformar á 'l home tranquil y franch, en reservat y ple de mal humor. Serveix pera no ésser útil á la societat, ja que 'l home de-de que té or no te altra veu sino la que li surt de la butxaca de la hermill.

L'or serveix per' fer almoyna; pero també serveix pera posar cercle á'l necessitat. L'or es lo fanch hont s'hi arrelan tots los vicis; fins la virtut quant hi passa per sobre ne surt ab tacas en la punta de las alas.

Y per acabar contaré un cas de un mèu vehi.

Visch. (ahont tenen la casa vosté senyor Director, los Redactors y lectors d'aquest setmanari), Cera, 200 peu plá, farmacia.

Era un vell ataconador que tot lo sant día treballaba y treballant cantaba. Las calandrias no ho resultaban á 'l seu costat. Plé de salut; no havia tingut que menester cap metje: las gaseosas purgants eran sa única medicina. Pobre més que una rata. Algunas vegadas m'havia demanat per endavant lo valor d'unas mitjas solas y talons: aixó provará si era de pobre. Sa casa no 's tancaba may ¡Com no tenia que tancar! Sa felicitat era envejada per tots los vehins que 'l coneixian. Ell tocaba 'l *Aogelus* á 'l dematí y 'l *Oració* á 'l 'ser cap vespre.

Mes vingué un día que li doná la dèria de comprar un bitllet de 'l Hospital: fent un extraordinari de gastarse vuyt cuartos y mitj pera probar si la sort d'ell se 'n recordaba. ¡Ah! ¡Ni may se 'n hagués recordat! Millor per' ell y per' nosaltres. Ell encara posaria mitjas solas y talons, y nosaltres no plorariam la perdua d'un verdader amich y home de bé.

Lo bitllet surti preniat ab la primera, tocantli la fabulosa suma de 300 duros.

—¡Trescents duros! ¡Qui 'ls tingués!—més d'un milló de vegadas havia dit!

A 'l dimars, día següent á 'l de 'l sorteig, los aná á cobrar. Ja 'ls tenia á casa; ja podia dir de tú á en

Girona; ja tenia un capital; ja tenia or. Donchs també, desd' aquella mateixa tarde deixà de cantar com antes feya; desd' aquella mateixa tarde deixà de ésser l'home franch y expansiu, com també deixà sa conversació d'ésser divertida y amena dintre la superficialitat de l'assumpto que 's tractaba. Desde aquell dia la porta 's tancaba—no fós càs li robessin l'or!—com també ántes d' obrirla miraba per la reixeta qui era 'l que trucaba. S' ha de fer, deya éll, podria ser un lladre. Sa conversació sols era consultiva: no pensaba en altra cosa sino en qué emplearia son capital. Aixó 'l preocupaba fins á 'l extrem de pèrdrer la gana y per últim caurer malalt. En lo desvari sols deya que amaguessin y tanquessin bé 'l calaix de 'l mitj de la calaixera, perque podian entrar lladres y robarli 'ls diners de la rifa. La enfermetat fou llarga. Morí 'l mateix dia que 'l meje s' emportà 'l última de las mil cinchcentas pesetas. ¡Pobre vehí! Per ferli la caixa y pagá 'ls gastos de 'l enterrero se feu una capta.

¿Veu lo senyor Juli de qué li va servir l' or á 'l vehí?

J. ARAGONESA.

Obcecació incomprensible

Posteriorment á la publicació de nostre article *Retirada á temps* insertat en lo núm. 99, hem tingut noticia d' una série de cassos ocurreguts en assumptos de la ditxosa qüestió de 'ls músichs, que diuhen molt poch en favor de 'l Centro Musical que per lo vist, no 's cuyda de lo que convé á la serietat y á 'l bon nom de tota societat que vulgui ser considerada.

Ja en dit article feyam constar l' incumpliment de lo acordat en reunió de 31 d' Agost, proppassat; y si be era de créurer que per no quedar la Junta on falsa posició y veyent lo perjudicial de 'l acort feya 'ls ulls grossos esperant ocasió de acordar en altra próxima sessió lo que evités perjudicis, s' ha vist ara que no era tal la táctica salvadora, sino que en lo Centro Musical no hi ha ordre ni concert, no altrás cosas convenientes.—En proba d' aixó, aquí va aquesta llista de contrassentits: lo senyor Badia y sa neboda van ser despedits de l' ensaig de 'l Piper l' ofici de 'l dia 12 per no ser associats, y l' propi Sr. Badia ha estat tocant en lo Tivoli, á pesar de no ser associat, sent socios tots los demés músichs. Lo senyor Navarro va organisar la orquesta de Romea ab socios y no socios, y han estat tocant fins á 'l dia 5. En lo café de Novedats tocan lo senyors Sánchez y García, que no son socios, ab lo senyor Navarro y de vegadas ab lo senyor Gimenez, que tots dos son socios. En Eldorado no va ser admés lo professor de fagot senyor Pascual, espulsat de 'l Centro perque diuhen que va faltar, y tots los demés faltan, perque no cobren las tardes, encara que fan com si las cobressin, en lo que hi ha engany.

En la iglesia de 'l Pi, ahont se va despedir á 'l senyor Badia per no ser socio, van tocarli un ofici associats y no associats. En Santa Maria 'l mestre senyor Comella avisa á qui vol y si un associat y professor de la capella no hi va, lo substituïx ab ab altre encara que no siga socio; y aixó que 'l senyor Comella es de la Junta de 'l Centro Musical.

Lo professor de fiscorn senyor Soler, associat, ha substituït en aqueixa capella á 'l senyor Gan, també associat; tocant, per consegüent, ab altres que no son de 'l Centro. Los senyors Lacida, Vila, Chendini, Carvallos y Sala associats, tots han fet oficis junt ab professors no associats á 'l Centro Musical.

Lo que acabem de relatar y lo que digürem en nostre citat article de que la Banda municipal dirigida pe 'l President de 'l Centro don Joseph Rodóre-

da tornaria á ser 'l Liceo, sense exigencias, semblaba, com déyam, una salvadora ret rada á temps en be de 'ls interessos de 'ls músichs y de la llibertat de 'l professorat en la manera de guanyarse cada lu decorosament lo que cónvingués ab las empresas; pero no era pas aixís. Tal conducta que podia ser noble no anabe inspirada per la deguda llealtat y 'l bon companyerisme qu' hauria per nés restablir per sempre la armonia entre músichs y músichs, y entre aquets y las empresas.

Es sabut que, gracias á la tolerancia dita y á véuer que s' anaban omplint las plassas de 'l Liceo per professors no socios de 'l Centro, alguns d' aquets van firmar també escriptura ab la empresa de 'l Gran teatro, formant-se aixís sense contratemps una bona orquesta; pero aixó, que en últim resultat podia ser un nou poderós element per la associació de la Plassa Real, va espantar á algú y va fer pensar en entorpir la marxa de que s' constituís regularment la massa orquestral de nostre primer teatro lírich.

¿Cóm privarho? Procurant de sople fer cumplir de nou l' acort. Pero fins en aixó hi va haver desacert, perque en lloch de recordarho á 'ls interessats y de encarregarlos que no s' comprometessin en un col·lisseu ahont se contractaba á no associats, no va faltar en lo Centro Musical president de Secció que suscribís ó manés suscriur un ofici dirigit á 'l professor de violoncello senyor Lupresti, exijintli 125 pessetas en qualitat de depósit si volia tocar en los concerts de 'l Lírich, qual cantitat li seria retornada vuyt dias després de comensada la temporada de 'l Liceo, si ell no hi tocaba; ni tampoch qui volgués retenir l' import de 'ls ensaigs y de 'ls concerts de 'l teatro Lírich corresponents á professors associats y co-promesos ja pe 'l Liceo, á 'ls que se 'ls donaria la paga retinguenda á 'ls vuyt dias tambe de comensadas las funcions en dit teatro, si ells no hi eran; ó en cas de serhi la perdrian. A mes d' aixó van obligar á alguns á dirigir una carta á la empresa manifestant que rescindian las contractas, ab qual procedir se dificultaba completar lo personal, que en compte d' augmentar, venia així á disminuirse mentres s' anaba acostuint la fetxe de comensá 'ls ensaigs.

No hi ha hagut escrúpols ni miraments en tal conducta; pero qui l' ha observada haurá pensat sens dupte que 'l fi justifica 'ls medis, perque 'l fet es que la empresa de 'l Liceo, no podent completar la formació, s' ha vist obligada á deixá 'l carrer á molts de 'ls contractats, completant la orquesta ab músichs associats, tota vegada que á últi na hora hi tingut de tractar directament ab lo Centro Musical qu' ha acceptat las proposicions, segons tenim entés, que aquella empresa li feya ja en un principi. De manera, que no alcansint lo Centro lo que desitjaba y aseptant lo que ja se li donaba primerament quant no hauria perjudicat á ningú, ara ho pren y de pas privará á bon segur que tingan ajust alguns companys de carrera de 'ls socios.

¿Quina necessitat tenia 'l Centro d' apelar á aquet medi que tan poch diu en favor seu? Y que aixís es en efecte, ho demostra 'l President senyor Rodoreda presentant la dimissió d' un càrrec important sempre y més important encara en los precisos moments en que s' tractaba d' una qüestió delicadíssima sent ell com era, 'l mes indicat per solucionarla d' un modo digne pera tots.

Aixís ho ha fet en lo referent á la banda, avenint-se á 'ls mateixos pactes de la temporada última, y aixís debia y podia ferho, ó quant menos proposarho é interessats hi, tocant á 'ls demés professors.

Millor ocasió no 's podia presentar. No hauria estat de fixo molt difícil (si s' volia que 'l orquesta sigués tota de la Societat), lograr que 'ls escripturats pe 'l Liceo y no associats, s' haguessin fet socios, quant no per altre motiu pera no pèrdrer la

plassa: y aixis se respectaban los compromisos con-
trets, se lograba l' objecte desitjat y au nentaba 'l
contingent y la importancia de 'l Centro Musical
quals estatuts permeten tot lo que proposem y salta
á primera vista.

No obrar aixis y per altra part no afrontar la
dificultat ó 'l conflicte creat per actes realitzats du-
rant la gestió presidencial de 'l senyor Rodoreda,
actes que ell mateix havia acceptat en votació y que
luego havia deixat sense cumplir per convenir aixis
á la banda municipal que dirigeix; escapar per la
tangent dimitint la Presidencia y deixant lo mort
á un altre President, será cómodo; pero no deu ferse,
y es molt més d' estranyar en una persona com lo
senyor Rodoreda, á qui tenim per molt il·lustrat y
amant de la rahó y de la justícia.

Pero s'iga qui siga 'l President actual, deu procu-
rar que aquella imperi y que no 's fassin comparses
y comarses; deu buscar la manera de no vulnerar
drets adquirits y de evitar qüestions judicials entre
'ls rescindits y la empresa de 'l Liceo; ha de
deixar col·locats á 'ls que estaban compromesos ab tal
qu' entrin á la Societat, derogant si es precis per
lograrho un acort de Junta qu' en contra 'ls estatuts
per qual únich motiu no es per tant vàlida la espe-
cie de purgació de mitj any per ingressar en las
orquestras los associats; y sobre tot, no ha de voler
carregar ab la responsabilitat de que 's prengui 'l
pá á qui té dret preferent á guanyarlo honradament
ab son treball.

Las personas qu' están á 'l frente d' una corpora-
ció respectable, han de tenir sempre miras altas y la
vista en los reglaments. No ferho aixis, deixirne
guiar per amistats ó antipatias; no mostrar en tot
esperit d' imparcialitat digna, es estar do ninat per
inconcebible ofuscació que, si de mom ent satisfá lo
amor propi, á 'l cap y á 'l fi no satisfá may á la
conciencia, ni beneficia á qui busca la dignificació
d' una clase y la estimació general.

P. DE R.

APLAUSOS

Sabut es l' éxit obtingut á Madrid per la ópera
Garin, per lo qual felicitem á 'l il·lustre mestre don
Tomás Bretón.

Los artistas d' aquella companyia han contribuït
en gran part á 'l aplauso ab que ha estat celebra la
aquesta partitura en lo teatro Real, y en especial la
cèlebre diva Eva Todorzini (que tantas simpatias
sent per Barcelona perque recorda ab goig que en lo
Bon Retiro va co nensar 'sa brillant carrera, es qui
ha causat fanatisme ab la magistral interpretació
que dona á la part de *Witilda*, en la que llueix son
reconegut talent.

Una de las pèssis que més han agradat es la céle-
bre *Sardana*, destinada, com ja digué nostre crítich,
á popularisar per tot la música catalana.

Secció del Graciós

En una reunió:

—Senyoreta: ¿vó? fe 'l favor de cantar alguna
cosa?

—Mamá: ¿qué canto?

—Lo qu' es avuy, t' ho *prohibeixo*.

—Donchs aixis cantaré la romansa *Música prohi-
bita*.

Entre militirs.

—¡Gastador!.....

—¡Cabo Gutierrez!

—¿Cóm es que s' ha fet afeytar la barba? ¿Sab que

aquesta llibertat que s' ha permés pót costarli cara?

—No sé que li digui; pero...

—Si de ná no 'm compareix á la revista ab barba
quedaré arrestat tres dias.

Un escriptor entra á 'l seu despaig y troba á la
criada agafant papers de sobre de la taula y després
d' esbossinarlos llensá 'ls á 'l carrer.

—¡Oh! ¿Quin disbarat estás fent?—li diu.

—No tingui por, senyoret.—contesta sonrient:—
lo paper blanch no 'l toco per res, lo que he esquei-
xat es lo que ja estava escrit.

Atravesaban un riu un militar y un capellá que
duya per las riendas á la seva mula, la qual tremo-
laba de por.

Lo militar, per' no estar callat ó pera burlarse,
digué:

—Escolti: ¿perqué tre nola tant la seva mula?

—Si vosté tingus—contestá 'l capellá—una corda
á 'l coll, ferro á 'ls peus y un sacerdot á 'l costat, di-
gui: ¿no tremolaria encara més?

Un senyor que pateix de migranya va per llogar
un pis y després de demanar lo preu, diu:

—¿Ja es l' últim?

—Si, senyor.

—Y escolti: m' han dit qu' al pis de sobre hi viu un
corneti, que está tocant casi tot lo dia. ¿Es veritat
aixó?

—Si, senyor; pero no li fassi por: á la banda del
darrera hi ha un calderer, y 'l del corneti ni menos
se sent.

Un *Tenorio* de café, deya:

—Ja estich cansat de modistas y de sabateras; ara
m' agradaria tenir relacions ab una casada.

—Aixó si qu' es ben senzill—li digué un com-
pany.

—¿Cóm?

—Casat.

Repertori de Fora

Arenys de Munt 30 d' Octubre.

L' entusiasme á 'l art dramátich entre 'ls aficio-
nats d' aquet poble va creixent de dia en dia.

Lo passat dissapte y ab motiu de la festa de San
Narcís, posaren en escena en lo teatro Caball lo dra-
ma de Echegaray *Lo que no puede decirse* de 'l que á
pesar de haverlo estudiat en pochs dias, van surtirne
airosos.

Deixant apart lo empalagós que es per algú de
ells lo llenguatge castellá, l' execució siguié satis-
factoria, haventhi obtingut molts aplausos una dis-
tingida actriu qual nom no recordo y 'ls aficionats
senyors Soler, Torrent, Gubert y Palli que tots s' es-
meraren.

Després del drama se representá lo juguet cómich
A ca' la modista, ab assistencia de son autor senyor As-
marats, que fou invitat en aquesta funció y cridat á 'l
final per la numerosa concurrencia que omplia la
sala.

Lo desempenyo d' aquesta obreta agradá molt,
puig los senyors Riera (Quim) y Rodriguez van fer
riurer en gran, acompanyantlos molt bé 'ls senyors
Riera (F.), Torres y la actriu que he citat.

La direcció á càrrech de 'l senyor Furony, acerta-
da, com de costum.

En lo mateix dia 'ls aficionats de Calella van ve-

nir a representar lo drama *El Trovador* y la pessa *Tres y la Maria sola* en lo Teatro Nou.

No vaig assistir a la funció; però m'consta que 'l desmenyo de las dos obras no passá de regular.

No acabaré sens avans donar las gracias en nom de 'l meu amic Asmarats a 'ls aficionats de 'l teatro Caball per las carinyosas atencions de que va ser objecte.—A.

Manresa 31 d' Octubre.

Ha obert de nou sas portas a 'l públich lo Teatro Conservatori, ab una companyia lirich-dramática baix la direcció de 'l intelligent primer actor don Rómulo Cuello. Ahir nit inaugura la temporada de iver ab lo commovedor drama en tres actes hàbilment arreglat a la escena espanyola per 'l ilustre autor don Ventura de la Vega, titulat *El Tio Martin ó La Honradez* y la sempre aplaudida sarsuela en un acte *El gorro frigio*. Tots los actors s'esmeraren en lo desmenyo de sos respectius papers, vegentse honrats per la concurrencia ab expontanis aplausos.

Pera demà a la nit, dia de Tots los Sants, se prepara una extraordinaria funció a benefici de 'l públich, composta de 'l drama en set actes, de Zorrilla, *D. Juan Tenorio* y de 'l de Bartrina y Arús, en sis actes *El Nuevo Tenorio*, desmenyant lo personatge de D.ª Inés la primera dama senyoreta Cuello y lo de *Tenorio* lo primer actor senyor Comerma.

Lo quarteto *El Turia* ha vingut donant aquestos dias alguns concerts en las principals societats recreativas d'aquesta ciutat; havent sigut molt ben rebud per lo molt ben executadas, totas quantas pessas de son extens repertori n'ha donat a conèixer.—E. S. A.

Girona 1.er de Novembre.

Estem en plenas festas de San Narcis. Las societats «La Odalisca» y «Talia» están obsequiantnos ab funcions de nostre teatro Catalá que no pareix sigan executadas per aficionats sino per artistas consumats, haventme sorprès agradablement lo modo de dir de tots quans hi han pres part, per lo que 'ls dono la enhorabona.

També ha estat lluhit lo «Cassino Gerundense» en lo ball d'ahí nit y suposo que dissapte vinent será mes concorregut encara.

Pero la verdadera festa, lo que pót dirse lo *non plus ultra* de totas ellas, ha sigut la distribució de premis a 'ls autors que han obtingut tal distinció en lo certamen convocat per la «Associació Literaria». Ple estava 'l Teatro Principal de lo bó y millor que tanca dins de sos murs aquesta ciutat. Impossibile descriure una a una las familias concurrents ávidas de aplaudir las poesias premiadas, a las quals s'ha donat lectura després de llegit pe 'l senyor Almeda, President accidental de 'l Jurat calificador, un ben pensat discurs.

A las set de 'l vespre la Junta Directiva de dita asociació y lo Jurat han donat un dinar a 'ls autors premiats, a 'l que he assistit gaiantment invitat com representant de Lo Teatro Catalá pe 'l President de la Junta Dr. D. Lluís Jener.

Ha peesidit tal acte la simpática poetisa premiada, donya Amalia Durán de León, havent sentit de sos delicats llavis varias de sas composicions, totas dignes de elogi per sos pensaments y prenyadas de delicada poesia. També han recitat alguna de sas produccions mos amichs Pere de Polol, Casademunt, Mosifern, Agulló y alguns altres que no puch recordar.

Desde 'l local de 'l banquet nos hem traslatat a la Societat «Talia» sent obsequiats per la Junta després de llegidas algunas de las poesias premiadas.

Diuenje procuraré descriureli lo restant. No ho faig ara per no perdre 'l correu.—M. DE S.

Vilanova y Geltrú 31 d' Octubre.

Diuenje en nostre Teatro Principal, va tenir lloch la representació de 'l drama *El hijo de la noche*, y las comedias, *El Padrón Municipal*, *Los incansables* y *A la prevención*.

El hijo de la noche, va tenir una execució bastant acceptable, sobre tot lo senyor Serradó, que va estar molt be, principalment en lo tercer acte. Va interpretar los papers de *Escila* y *Beley*.

Además també van treballar ab constancia, las senyoras Cufi, Carlaldas y Zumalla y 'ls senyors Llibre, Borralleras y Coll.

El padrón municipal, no desmeresqué.

Respecte a *Los incansables*, si que diré ab justicia que va tenir un desmenyo brillantísim. Lo senyor Serradó va ratllar a gran altura, en lo paper de *Armando*.

A la *prevención*, sigut molt ben executada pe 'ls senyors Llibre, Coll y Biscamps.—J. B.

Mataró 2 d' Novembre.

Amich Director: No puch menos de dirli que aquí a Mataró ns anem satisfent de véurer comedias, que sembla a Barcelona, perque cada dia ni ha. Dissapte 29 de 'l passat en la societat «Nova Constancia» la companyia de 'l estimat actor senyor Borrás varen representar *Hydro-Mel*, quedant los socios satisfets. Diuenje 30 en lo Principal *Pedro el bastardo*, obra que per molts va ser nova y per tothom molt ben rebuda. Dilluns 31, a compte de la societat «Antigua Fraternitat» també en Euterpe la mateixa companyia de 'l senyor Borrás va representar *Lo pubill*, drama que 'l teniam conegut y aplaudit. Dimars per la mateixa companyia *Lo ferrer de tall*, distingintse molt, pero molt, los senyors Borrás, Rodó y la senyora Delhom y demes, y di necres *D. Juan Tenorio*.

Ja veu que 'ls que som aficionats a 'l teatro ns estem satisfent.—E. Roig.

MARE Y FILL

—¡Ay, mare, si m' haguessin donat alas
pera poguer volar!.....

—¿Qué farías, món fill?
—Me 'n aniria
solcant la immensitat.

—¿Y deixarias sola a ta mareta?
—¿Sola, heu dit? Això may.

Tornaria algun dia, de sorpresa
per darvos un abras;
perque sento en mon pit ardenta flama
que m' està atormentant
y tinch vehement desitj de regoneixer
aquet mantell tant blau.

—¿Y si en ta ausencia a ta pobreta mare
li fessin algun dany?

—No crech que Deu ho vulgui.

—¿Y si al contrari
tu ets qui sofrint està?

—No hi penseu, perque sé qu' us migrarian
si visquessiu duptant.

—¿Donchs y si per etzar vingües, com penso,
un dia malhourat

en que, sens tu, jo morta d' anyoransa
no fes mes que plorar?

—Jo no se perque a 'l fi ab vostras paraulas
aj cor m' havedu tocat.

¡Oh! Ja no vull saber lo que s' amaga
detrás d' aquest cel blau,

perque lo viure eternament prop vostre,
mare, ja m' sembla aspiració prou gran.

ANGEL RIUS VIDAL.

Reunions particulars

CIRCOL DE PROPIETARIS (Gracia).—Lo diumenge passat posaren en escena 'l drama català *La pena de mort*. De la execució no podem dir mes, que l'únic que s'hi distingí, fou 'l apreciat actor don Ricardo García, que digué sa part de *Rogent*, ab molta naturalitat, lo que li valgué bastants aplausos en lo transcurs de la obra.

Donà fi á la funció lo juguet *De asistente á capitán*, regularment desempenyat per las senyoras Losada, Castillo y Caparó y 'ls senyors Balmanya, y Fuentes.—R. M.

CLARIS.—Lo dia de Tots Sants á la tarde, se representá en aquesta Huhida societat, lo drama català, titolat *Tal farás tal trobarás*, que fou regularment desempenyat per la senyoreta Hugas, y 'ls senyors Bové, Birs, March y Bartra.

Acabá la funció ab un ball en obsequi, á 'l sexo femení.

S'han posat en estudi las comedias *El difunto Toupinel* y *Lo plet d' en Baldomero*.

Saló de descans

Las personas que desitjin las cubiertas de *La mitja taronja*, podrán recullirlas desde 'l dia 8 vinent en la Administració ó en la Sucursal, ahont se 'ls regalarán mediant la presentació de 'l exemplar (sense cubiertas) de dita comedia.

*** Dissapte obrirá sas portas lo Liceo. L' ópera de debut es *Lohengrin*, presentantse en sa execució la renombrada pri na dona senyora Arkel, la distingida senyora Paolichi de qui guarda grans recorts nostre públich, lo célebre tenor Fernando Valero, lo barítono Ughetto, un de 'ls millors que d' un quant temps han cantat á Barcelona y 'l primer baix Visconti, sempre aplaudit en lo Gran teatro.

Si 's te en compte ademés que 'l mestre concertador senyor Mugnone te fana justa nent adquirida com á notable director, no es aventurat prevéurer que será brillant la inauguració de la temporada.

*** Ha mort en Pinto lo popular novelista don Julia Castellanos y Velasco; y en lo manicomi de Sevilla, lo reputat escriptor don Benet Mas y Prat, E. P. D.

*** En lo «Círcol de l' Esquerra de 'l Ensanxe» se prepara un nou decorat pera la representació de'l drama *Don Juan Tenorio*, que tindrà lloch lo próxim diumenje; encarregantse de'l paper de protagonista lo senyor Barberán.

*** S'ha posat en venta en las principals llibrerias la obra de don Joseph Pin y Soler «Reglas morales y de bona criansa» que vé á omplir en part la necessitat que 's fa sentir en nostras escolas, de la ensenyansa en català.

A 'l temps que felicitem á son autor, fem extensiva nostra enhorabona á tots los amants de'l regionalisme, per l' avens qu' han experimentat sas ideas ab la publicació de la mencionada obra.

*** La Societat Ausias March prepara un brillant funció pera celebrar son aniversari.

*** Ha mort la simpática tiple de sarsuela donya Adela Zaldivar qu' havia cantat ab molt aplauso en Calvo-Vico y després en Eldorado, havent aixis mateix format part de diferents compayias de provincia.

CAVILACIONS

FIGURA DE PARAULAS

1.ª y 2.ª ratlla vertical y horizontal, noms de dona; 3.ª, poble català; 4.ª, joguina; 5.ª, nom de dona; 6.ª, per volar.

F, DE P. C. y V.

XARADA

Ja he arribat á la masia;
Ja *hu-inversa* 'm fatigaba;
mes la graciosa Maria
m' ha tret ab gran alegría
lo que tant me molestaba.
Y la nina encis idora
robadora de 'l meu cor
diu que quant d' ella soch fora
tot lo dia sempre plora,
que té no mes que tristór.
Prenc sa mà; sa miradeta
commou tot mon sentiment
y li dich—; Veus l' aureneta
ja lluny d' aquí? la barqueta
que ara *tres* fugint de 'l vent?
A 'l tornar la primavera,
l' auell de nou farà 'l niu;
la barqueta tan lleugera
tornará á fer la pesquera
y quant arribi l' estiu....
—¿Qué farás?—L' herba migrada
que ton peu ha trepitjat
será una planta daurada;
tindrà 'l dos y la ventada
fácilment l' haurá inclinat.
Allavors ¡quin felis dial!
acabará 'l nostre anhel;
ma esposa, serás, Maria,
y besarem cada dia
l' angelet que 'ns dongui 'l cel.—
Y á 'l deixar á ma estinada,
va dirme desconsolada
ab veu que may he olvidat;
—La meva *tot* malehida
potser que fassi mentida
lo que tant tú m' has jurat.

M. F. S.

Soluciones á las cavilaciones del n.º 100

Xarada: *Calavera*.

Problema: 11-1-1-1, 14.

Trenca-closcas: *Las bodas d' en Cirilo*.

Las han endevinadas los senyors J. G. Suarez Cintet Barrera, Olimpia Tarrats y Q. A. de Palla, que poden passar á reculli 'l premi.

A 'ls que endevinin la d' avuy y de 'l N.º 102 se 'ls regalará un exemplar de la comedia en 3 actes *La triple alianza*, de don J. Torres y Payeras.

Correspondencia

J. T. R. y Angel Just: la setmana entrant, D. Domingo J. Marqués: no está be la solució.—C. Barrera, Ll. Viola, J. Casas, A. Ribas, B. Rujaca, Pal y Trocas, Nas de lloro, Pere Pep, Bufanda: aprofitarem alguna cosa.

IMP. DE J. SOLÉ, RONDA DE LA UNIVERSITAT, 9.

<p>❖ Càrme, 33 ❖</p>	<p>Máquinas de cusir, máquinas de fer mitja</p>	<h1>SANTASUSANA</h1> <p>PREUS SENS COMPETENCIA</p>	<p>❖ Càrme, 33 ❖</p>
<p>APARATOS pera pèndrer dutxas</p>			
<p>Taller pera adobar tota classe de máquinas.—Se ven á plassos y al comptat.</p>			
<p>Carrer de'l Carme, 33. - Barcelona</p>			

<p>◆◆◆◆◆</p> <p>Construcció de Teatros</p> <p>Servey complert y bó pera guardarropias</p> <p><i>Pera informes y detalls, dirigir-se al carrer 'l d' Estruch, 11, fusteria.</i></p> <p>BARCELONA</p> <p>◆◆◆◆◆</p>	<p>PERRUCAS Y POSTISSOS DE TOTA CLASSE</p> <p>PERA TEATROS GRAN SALÓ</p> <p>pera afeitar, tallar y rissar cabells en la</p> <p>PERRUQUERIA de</p> <p>VICENS GARCIA Conde del Asalto, 6, Principal Casa establerta desde 1840</p>	<p>Orquesta de'ls Catalans</p> <p>de la que 'n forma part lo notable concertista de violi senyor Badia, dirigida per DON ROMUALDO ZUBIELQUI.</p> <p>Per' ajustos dirigir-se carrer del Hospital, 102, 4.ª Barcelona.</p>
---	--	--

EL LIBRO MAESTRO **Diccionario práctico de Administración é indispensable en todas las oficinas de los Ayuntamientos y Juzgados municipales.**

Para saber desempeñar el cargo de Secretario de Ayuntamiento ó de Juzgado municipal basta adquirir esta obra. Con ella no hay necesidad de estudiar para dichas carreras en ninguna Academia. Contiene más de 4.000 formularios para todos los asuntos en que tengan que intervenir dichos funcionarios, tan claros y terminantes, que bastaría un niño para interpretarlos. Las atribuciones y obligaciones de los Alcaldes, Concejales y Jueces, se hallan señaladas en la obra, la que contiene al final un índice en que se indican los trabajos que tienen que cumplimentar diariamente los funcionarios, señalándoles el folio del «Diccionario» en donde encontrarán los formularios para llevarlos á cabo. La carrera del Secretario ofrece un ancho campo para muchos jóvenes, cuyo cargo puede desempeñarse perfectamente, asesorándose por medio de dicha obra, en la que además de toda la legislación se hallan insertos los programas oficiales y probables, para los que quieran examinarse y adquirir el título. Los que deseen adquirirlo, pueden efectuarlo, dirigiéndose al Director de «El Secretariado», en Madrid, San Mateo, 12, que lo servirá franco de porte y certificado, siempre que al hacer el pedido se acompañe su importe de 15 pesetas, en libranza ú otro medio de fácil cobro; ó bien en todas las principales librerías al precio de 40 pesetas. Dichos precios no regirán más que hasta el 15 de Septiembre próximo (ampliando por consecuencia el terminado en 31 de Julio), pues transcurrida aquella fecha, su precio será el de 50 pesetas, en todas las expendedorías. OBSERVACIONES.—Licha obra consta de dos tomos voluminosos, en folio, y va fuerte y lujosamente encuadrada, remitiéndose en cajas de cartón para preservarla de accidentes que puedan deteriorarla; todo sin aumento de precio. El que desee se estampen sus iniciales en el lomo de los tomos, puede avisarlo al hacer el pedido.

LLUNAS ASSOAGADAS
PERA MIRALLS,
DE ORTEGA Y BADIA
Depósit de Cristalls, Baldosas, Baldosetas, etc., etc.

TELÉFONO NÚM. 1397
Carrer de la Comptesa de Sobradíel, número 3
BARCELONA

◆◆◆◆ **FÀBRICA DE MÀQUINAS** ◆◆◆◆
—de totas classes pera fer mitja—

◆◆◆ **NARCÍS DOMÉNECH** ◆◆◆
◆◆◆ **Gran-Via, 211, cantonada á Montaner** ◆◆◆
◆◆◆◆ **BARCELONA** ◆◆◆◆

—S' AUOBAN TOTA CLASSE DE MÀQUINAS—
Se prenen encàrrechs, per tota classe de treballs de
***** punt d' agulla y de mà *****

ARXIU Y COPISTERIA
DE
Francisco Perez Pol
Carrer de Roig, 24, entressuelo.

JOAN AYNÉ
Magatzem de Música, Pianos é Instruments
Fernando VII, 53.—BARCELONA

Partitura completa de «Garin» per' cant y piano

Arxiu Lirich-Dramàtic

Bonnin Germans